# KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2019/758,

## annettu 31 päivänä tammikuuta 2019,

## Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla vähimmäistoimista ja lisätoimenpiteistä, jotka luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin lieventämiseksi eräissä kolmansissa maissa

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20 päivänä toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([1]) ja erityisesti sen 45 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Luottolaitosten ja finanssilaitosten on tunnistettava niihin kohdistuva rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ja arvioitava ja hallittava tätä riskiä erityisesti silloin, kun niillä on sivuliikkeitä tai enemmistöomisteisia tytäryrityksiä kolmansissa maissa tai kun ne harkitsevat sivuliikkeiden tai enemmistöomisteisten tytäryritysten perustamista kolmansiin maihin. Direktiivissä (EU) 2015/849 vahvistetaan standardit rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin tehokasta arviointia ja hallintaa varten konsernitasolla.

(2) Jotta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä voidaan hallita tehokkaasti konsernin sisällä, on tärkeää noudattaa johdonmukaisesti koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

(3) Joissakin tapauksissa konsernilla on kuitenkin sivuliikkeitä tai enemmistöomisteisia tytäryrityksiä sellaisessa kolmannessa maassa, jonka lainsäädännössä ei sallita koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun kolmannen maan tietosuojaa tai pankkisalaisuutta koskevissa säädöksissä rajoitetaan konsernin mahdollisuutta saada, käsitellä tai vaihtaa tietoja, jotka liittyvät kolmansissa maissa olevien sivuliikkeiden tai enemmistöomisteisten tytäryritysten asiakkaisiin.

(4) Näissä olosuhteissa ja siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät kykene valvomaan tehokkaasti, että konserni noudattaa direktiivin (EU) 2015/849 vaatimuksia, koska toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole pääsyä kolmansissa maissa olevissa sivuliikkeissä tai enemmistöomisteisissa tytäryrityksissä oleviin asiaankuuluviin tietoihin, tarvitaan täydentäviä toimintaperiaatteita ja menettelyjä, jotta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä voidaan hallita tehokkaasti. Näihin toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin saattaa kuulua suostumuksen hankkiminen asiakkailta, jotta voidaan poistaa eräät oikeudelliset esteet, jotka haittaavat koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi sellaisissa kolmansissa maissa, joissa muut toimintavaihtoehdot ovat rajalliset.

(5) Koska on voitava varmistaa johdonmukainen unionin tason lähestymistapa koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa haittaaviin oikeudellisiin esteisiin, tällaisissa tilanteissa on perusteltua vaatia, että luotto- ja finanssilaitokset toteuttavat tiettyjä vähimmäistoimia. Tällaisten täydentävien toimintaperiaatteiden ja -menettelyjen olisi kuitenkin perustuttava riskeihin.

(6) Luottolaitosten ja finanssilaitosten olisi kyettävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että niiden toteuttamat lisätoimenpiteet ovat laajuudeltaan asianmukaiset suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin. Jos toimivaltainen viranomainen kuitenkin katsoo, että luottolaitoksen tai finanssilaitoksen toteuttamat

([1]) EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.

lisätoimenpiteet eivät ole riittäviä riskin hallitsemiseksi, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava määrätä luotto- tai finanssilaitos toteuttamaan sellaisia erityisiä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että luotto- tai finanssilaitos noudattaa velvoitteitaan torjua rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 ([2]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1094/2010 ([3]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 ([4]) valtuutetaan Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) antamaan yhteisiä ohjeita unionin oikeuden yhteistä, yhtenäistä ja johdonmukaista soveltamista varten. Noudattaessaan tätä asetusta luotto- ja finanssilaitosten olisi otettava huomioon direktiivin (EU) 2015/849 17 artiklan ja 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut yhteiset ohjeet yksinkertaistetusta ja tehostetusta asiakkaan tuntemisvelvollisuudesta ja niistä osatekijöistä, joita luotto- ja finanssilaitosten olisi tarkasteltava arvioidessaan yksittäisiin liikesuhteisiin ja satunnaisiin liiketoimiin liittyvää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä, ja pyrittävä kaikin keinoin noudattamaan näitä ohjeita.

(8) Tämän asetuksen säännökset eivät saisi rajoittaa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten velvollisuutta suorittaa direktiivin (EU) 2015/849 45 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja muita valvontatoimia silloin, kun tässä asetuksessa määriteltyjen lisätoimenpiteiden soveltaminen osoittautuu riittämättömäksi.

(9) Tämän asetuksen säännökset eivät myöskään saisi rajoittaa niitä tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka luotto- ja finanssilaitosten on toteutettava silloin, kun ne ovat tekemisissä sellaisiin maihin sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa, jotka komissio on direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti katsonut suuririskisiksi.

(10) Luotto- ja finanssilaitoksille olisi annettava riittävästi aikaa mukauttaa toimintaperiaatteensa ja menettelynsä vastaamaan tämän asetuksen vaatimuksia. Tätä varten on asianmukaista lykätä tämän asetuksen soveltamista kolmella kuukaudella sen voimaantulopäivästä.

(11) Tämä asetus perustuu Euroopan valvontaviranomaisten (Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) komissiolle toimittamaan teknisten sääntelystandardien luonnokseen.

(12) Euroopan valvontaviranomaiset ovat järjestäneet avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksesta, johon tämä asetus perustuu, analysoineet siihen liittyviä potentiaalisia kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytäneet lausunnon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla*

**Kohde ja soveltamisala**

Tässä asetuksessa säädetään lisätoimenpiteistä, mukaan lukien vähimmäistoimet, jotka luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava torjuakseen tehokkaasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä silloin, kun kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita direktiivin (EU) 2015/849 45 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa kolmansiin maihin sijoittautuneissa konsernin sivuliikkeissä ja enemmistöomisteisissa tytäryrityksissä.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

*2 artikla*

**Kolmansia maita koskevat yleiset velvoitteet**

Luottolaitosten ja finanssilaitosten on kunkin sellaisen kolmannen maan osalta, jossa niillä on sivuliike tai enemmistöomisteinen tytäryritys, ainakin

a) arvioitava konsernille aiheutuva rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, pidettävää kirjaa tästä arvioinnista ja päivitettävä sitä sekä säilytettävä arviointi, jotta se voidaan toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) varmistettava, että a alakohdassa tarkoitettu riski otetaan asianmukaisesti huomioon koko konsernia koskevissa toimintaperiaatteissa ja menettelyissä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi;

c) saatava konsernin ylemmältä johdolta hyväksyntä a alakohdassa tarkoitetulle riskinarvioinnille ja b alakohdassa tarkoitetuille koko konsernia koskeville toimintaperiaatteille ja menettelyille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi;

d) tarjottava kohdennettua koulutusta asiaankuuluville henkilöstön jäsenille kolmannessa maassa, jotta he voivat tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski-indikaattorit, ja varmistettava, että koulutus on tehokasta.

*3 artikla*

**Yksilölliset riskinarvioinnit**

1. Jos kolmannen maan lainsäädännössä kielletään sellaisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen soveltaminen, jotka ovat tarpeen liikesuhteeseen tai satunnaiseen liiketoimeen liittyvän, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin tunnistamiseksi ja arvioimiseksi asianmukaisesti, tai rajoitetaan niiden soveltamista asettamalla rajoituksia asiaankuuluvien asiakasta sekä tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen saatavuudelle tai näiden tietojen käytölle asiakkaan tuntemisvelvollisuuden noudattamiseksi, luottolaitosten tai finanssilaitosten on ainakin

a) ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 28 kalenteripäivän kuluttua kolmannen maan tunnistamisesta seuraavat tiedot:

   i) asianomaisen kolmannen maan nimi;

   ii) miten kolmannen maan lainsäädännön täytäntöönpano rajoittaa sellaisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen soveltamista, jotka ovat tarpeen asiakkaaseen liittyvän, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin tunnistamiseksi ja arvioimiseksi, tai kieltää sen;

b) varmistettava, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset määrittävät, voidaanko niiden asiakkaiden tai tarpeen mukaan niiden asiakkaiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien antamaa suostumusta hyödyntää a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi laillisesti;

c) varmistettava, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset vaativat asiakkailtaan ja tarpeen mukaan asiakkaidensa tosiasiallisilta omistajilta ja edunsaajilta suostumuksen a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi siltä osin kuin tämä on yhteensopivaa kolmannen maan lainsäädännön kanssa.

2. Jos 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua suostumusta ei ole mahdollista saada, luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava lisätoimenpiteitä sekä tavanomaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteet hallitakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä.

Näihin lisätoimenpiteisiin on sisällyttävä 8 artiklan c alakohdassa tarkoitettu lisätoimenpide ja yksi tai useampia saman artiklan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

Jos luottolaitos tai finanssilaitos ei voi tehokkaasti hallita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä soveltamalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, sen on

a) varmistettava, että sivuliike tai enemmistöomisteinen tytäryritys päättää liikesuhteen;

b) varmistettava, että sivuliike tai enemmistöomisteinen tytäryritys ei toteuta satunnaista liiketoimea;

c) lakkautettava kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen tarjoamat toiminnot osittain tai kokonaan.

3. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on määritettävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden laajuus riskialttiuden perusteella, ja niiden on kyettävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että lisätoimenpiteiden laajuus on asianmukainen suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin.

*4 artikla*

**Asiakastietojen jakaminen ja käsittely**

1. Jos kolmannen maan lainsäädännössä kielletään asiakastietojen jakaminen tai käsittely konsernin sisällä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi tai rajoitetaan sitä, luottolaitosten ja finanssilaitosten on ainakin

a) ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 28 päivän kuluttua kolmannen maan tunnistamisesta seuraavat tiedot:

   i) asianomaisen kolmannen maan nimi;

   ii) miten kolmannen maan lainsäädännön täytäntöönpano rajoittaa asiakastietojen jakamista tai käsittelyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi tai kieltää sen;

b) varmistettava, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset määrittävät, voidaanko niiden asiakkaiden tai tarpeen mukaan niiden asiakkaiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien antamaa suostumusta hyödyntää a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi laillisesti;

c) varmistettava, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset vaativat asiakkailtaan ja tarpeen mukaan asiakkaiden tosiasiallisilta omistajilta ja edunsaajilta suostumuksen a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi siltä osin kuin tämä on yhteensopivaa kolmannen maan lainsäädännön kanssa.

2. Jos 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua suostumusta ei ole mahdollista saada, luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava lisätoimenpiteitä sekä tavanomaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteet riskin hallitsemiseksi. Näihin lisätoimenpiteisiin on sisällyttävä 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettu lisätoimenpide tai saman artiklan c alakohdassa tarkoitettu lisätoimenpide. Jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on niin suuri, että se edellyttää enemmän lisätoimenpiteitä, luotto- ja finanssilaitosten on sovellettava yhtä tai useampaa 8 artiklan a–c alakohdassa tarkoitetuista jäljellä olevista lisätoimenpiteistä.

3. Jos luottolaitos tai finanssilaitos ei kykene hallitsemaan tehokkaasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä soveltamalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, sen on lakkautettava kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen tarjoamat toiminnot osittain tai kokonaan.

4. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on määritettävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden laajuus riskialttiuden perusteella, ja niiden on kyettävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että lisätoimenpiteiden laajuus on asianmukainen suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin.

*5 artikla*

**Epäilyttäviin liiketoimiin liittyvien tietojen luovuttaminen**

1. Jos kolmannen maan lainsäädännössä kielletään kolmanteen maahan sijoittautuneita sivuliikkeitä ja enemmistöomisteisia tytäryrityksiä jakamasta direktiivin (EU) 2015/849 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja muiden samaan konserniin kuuluvien tahojen kanssa tai rajoitetaan tällaisten tietojen jakamista, luottolaitosten ja finanssilaitosten on ainakin

a) ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 28 päivän kuluttua kolmannen maan tunnistamisesta seuraavat tiedot:

   i) asianomaisen kolmannen maan nimi;

   ii) miten kolmannen maan lainsäädännön täytäntöönpano rajoittaa kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen mahdollisuuksia jakaa direktiivin (EU) 2015/849 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja muiden samaan konserniin kuuluvien tahojen kanssa tai käsitellä tällaisia tietoja taikka kieltää tällaisten tietojen jakamisen tai käsittelemisen;

b) vaadittava sivuliikettä tai enemmistöomisteista tytäryritystä tarjoamaan luottolaitoksen tai finanssilaitoksen ylemmälle johdolle asiaankuuluvia tietoja, jotta tämä voi arvioida sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen liiketoimeen liittyvää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä ja sen vaikutusta koko konserniin, kuten

i) tietyllä ajanjaksolla ilmoitettujen epäilyttävien liiketoimien määrä;

ii) kootut tilastotiedot, joista saadaan yleiskuva epäilyn aiheuttaneista olosuhteista.

2. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava lisätoimenpiteitä sekä tavanomaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteet ja 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet riskin hallitsemiseksi.

Näihin lisätoimenpiteisiin on sisällyttävä yksi tai useampia 8 artiklan a–c alakohdassa ja g–i alakohdassa tarkoitetuista lisätoimenpiteistä.

3. Jos luottolaitokset ja finanssilaitokset eivät kykene hallitsemaan tehokkaasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä soveltamalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden on lakkautettava kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen tarjoamat toiminnot osittain tai kokonaan.

4. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on määritettävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden laajuus riskialttiuden perusteella, ja niiden on kyettävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että lisätoimenpiteiden laajuus on asianmukainen suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin.

*6 artikla*

**Asiakastietojen siirtäminen jäsenvaltioille**

Jos kolmannen maan lainsäädännössä kielletään kolmanteen maahan sijoittautunutta sivuliikettä ja enemmistöomisteista tytäryritystä siirtämästä asiakkaisiin liittyviä tietoja jäsenvaltiolle rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontaa varten tai rajoitetaan tällaista tietojen siirtoa, luottolaitosten ja finanssilaitosten on ainakin

a) ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 28 kalenteripäivän kuluttua kolmannen maan tunnistamisesta seuraavat tiedot:

i) asianomaisen kolmannen maan nimi;

ii) miten kolmannen maan lainsäädännön täytäntöönpano rajoittaa asiakkaisiin liittyvien tietojen siirtämistä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontaa varten tai estää sen;

b) suoritettava tehostettuja tarkasteluja, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset ja riippumattomat tarkastukset silloin kun tämä on oikeassa suhteessa kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen toimintaan liittyvään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin, sen varmistamiseksi, että sivuliike tai enemmistöomisteinen tytäryritys noudattaa tehokkaasti koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä sekä tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja arvioi ja hallitsee niitä riittävällä tavalla;

c) toimitettava b alakohdassa tarkoitettujen tarkastelujen tulokset kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä;

d) vaadittava kolmanteen maahan sijoittautunutta sivuliikettä tai enemmistöomisteista tytäryritystä toimittamaan luottolaitoksen tai finanssilaitoksen ylemmälle johdolle säännöllisesti asiaankuuluvia tietoja, mukaan lukien ainakin seuraavat:

i) suuririskisten asiakkaiden lukumäärä ja kootut tilastotiedot, jotka tarjoavat yleiskatsauksen syistä, joiden takia asiakkaat on luokiteltu suuririskisiksi, esimerkiksi poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö;

ii) havaittujen ja ilmoitettujen epäilyttävien liiketoimien lukumäärä sekä kootut tilastotiedot, joista saadaan yleiskuva epäilyn aiheuttaneista olosuhteista;

e) asetettava d alakohdassa tarkoitetut tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen saataville pyynnöstä.

*7 artikla*

**Tietojen säilyttäminen**

1. Jos kolmannen maan lainsäädännössä kielletään soveltamasta direktiivin (EU) 2015/849 V luvussa määriteltyjä tietojen säilyttämistä koskevia toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä tai rajoitetaan tällaisten toimenpiteiden soveltamista, luottolaitosten ja finanssilaitosten on ainakin

a) ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 28 päivän kuluttua kolmannen maan tunnistamisesta seuraavat tiedot:

   i) asianomaisen kolmannen maan nimi;

   ii) miten kolmannen maan lainsäädännön täytäntöönpano rajoittaa direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyjä tietojen säilyttämistä koskevia toimenpiteitä vastaavien toimenpiteiden soveltamista tai kieltää sen;

b) määritettävä, voidaanko asiakkaan tai tarpeen mukaan asiakkaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan antamaa suostumusta hyödyntää a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi laillisesti;

c) varmistettava, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset vaativat asiakkailtaan ja tarpeen mukaan asiakkaidensa tosiasiallisilta omistajilta ja edunsaajilta suostumuksen a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen kiertämiseksi siltä osin kuin tämä on yhteensopivaa kolmannen maan lainsäädännön kanssa.

2. Jos 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua suostumusta ei ole mahdollista saada, luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava lisätoimenpiteitä sekä tavanomaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteet ja 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet riskin hallitsemiseksi. Näihin lisätoimenpiteisiin on sisällyttävä yksi tai useampia 8 artiklan a–c alakohdassa ja j alakohdassa tarkoitetuista lisätoimenpiteistä.

3. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on määritettävä 2 kohdassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden laajuus riskialttiuden perusteella, ja niiden on kyettävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että lisätoimenpiteiden laajuus on asianmukainen suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin.

*8 artikla*

**Lisätoimenpiteet**

Luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava seuraavat 3 artiklan 2 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaiset lisätoimenpiteet, joiden tarkoituksena on

a) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet tai enemmistöomisteiset tytäryritykset rajoittavat tarjoamiensa rahoitustuotteiden ja -palvelujen luonteen ja tyypin koskemaan sellaisia, joihin liittyy pieni rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ja joilla on vähäinen vaikutus koko konsernin riskiin;

b) varmistaa, että muut saman konsernin yritykset eivät luota kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen toteuttamiin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin, vaan toteuttavat itse asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet kaikille kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen asiakkaille, jotka haluavat saada tuotteita tai palveluja muilta saman konsernin yrityksiltä, vaikka direktiivin (EU) 2015/849 28 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyisivät;

c) suorittaa tehostettuja tarkasteluja, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset ja riippumattomat tarkastukset silloin kun tämä on oikeassa suhteessa kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen toimintaan liittyvään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin, sen varmistamiseksi, että sivuliike tai enemmistöomisteinen tytäryritys tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja arvioi ja hallitsee niitä tehokkaasti;

d) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset saavat luottolaitoksen tai finanssilaitoksen ylemmältä johdolta hyväksynnän suuririskisen liikesuhteen solmimiselle tai jatkamiselle tai suuririskisen satunnaisen liiketoimen toteuttamiselle;

e) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset määrittävät liikesuhteessa tai satunnaisessa liiketoimessa käytettävien varojen alkuperän ja tarpeen mukaan kohteen;

f) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset seuraavat jatkuvasti ja tehostetusti liikesuhdetta, mukaan lukien tehostettu liiketoimien seuranta, kunnes sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset ovat kohtuullisen vakuuttuneita siitä, että ne ymmärtävät liikesuhteeseen liittyvän rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevan riskin;

g) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset toimittavat luottolaitokselle tai finanssilaitokselle epäilyttäviä liiketoimia koskevan ilmoituksen perustana olevat tiedot, joiden johdosta tiedettiin tai epäiltiin tai oli perusteltuja syitä epäillä, että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta oli tapahtunut tai oli yritetty; näihin tietoihin kuuluvat tosiseikat, liiketoimet, olosuhteet ja asiakirjat, joihin epäilyt perustuvat, mukaan lukien henkilötiedot siinä määrin kuin se on mahdollista kolmannen maan lainsäädännön nojalla;

h) seurata jatkuvasti ja tehostetusti kaikkia sellaisia kolmanteen maahan sijoittautuneen sivuliikkeen tai enemmistöomisteisen tytäryrityksen asiakkaita ja tarpeen mukaan asiakkaiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, joiden tiedetään olleen saman konsernin muiden yritysten tekemien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten kohteena;

i) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneilla sivuliikkeillä ja enemmistöomisteisilla tytäryrityksillä on käytössä tehokkaat järjestelmät ja valvontatoimet epäilyttävien liiketoimien tunnistamiseksi ja niistä ilmoittamiseksi;

j) varmistaa, että niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset pitävät asiakkaidensa riskiprofiilit ja asiakkaita koskevat tuntemisvelvollisuuteen liittyvät tiedot ajan tasalla ja turvattuina niin kauan kuin se on laillisesti mahdollista ja joka tapauksessa ainakin liikesuhteen keston ajan.

*9 artikla*

**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuitenkin 3 päivästä syyskuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2019.

*Komission puolesta*

*Puheenjohtaja*

Jean-Claude JUNCKER